

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 11/2013-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť P. J., P., a Ing. P. K., P., zastúpených advokátom JUDr. M. F., P., vo veci namietaného porušenia základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi zaručeného v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj v čl. 38 ods. 1 Listiny základných ľudských práv a slobôd a tiež práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s porušením ustanovenia čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 75/2012 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 11 C 9/007) a jeho rozsudkami č. k. 14 C 75/2012-96 z 27. júna 2012 a č. k. 14 C 75/2012-121 z 11. júla 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. J. a Ing. P. K. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. novembra 2012 doručená sťažnosť P. J., P., a Ing. P. K., P. (ďalej spolu len „sťažovatelia“), vo veci

namietaného porušenia základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi zaručeného v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj v čl. 38 ods. 1 Listiny základných ľudských práv a slobôd (ďalej len „listina“) a tiež práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s porušením ustanovenia čl. 2 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 75/2012 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 11 C 9/2007) a jeho rozsudkami č. k. 14 C 75/2012-96 z 27. júna 2012 a č. k. 14 C 75/2012-121 z 11. júla 2012.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovatelia sa v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 14 C 75/2012 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 11 C 9/2007) žalobou zo 16. januára 2007 domáhali proti Prešovskému samosprávnemu kraju (ďalej len „žalovaný“) peňažnej náhrady za užívanie nehnuteľností.

V danej veci však okresný súd pôvodne rozsudkom č. k. 11 C 9/2009-192 zo 14. januára 2009 žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Následne Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v rámci odvolacieho konania rozsudkom sp. zn. 2 Co 53/2009 z 26. mája 2010 rozhodol, že sudkyňa okresného súdu JUDr. I. W. (ktorá vo veci konala a aj rozhodla, pozn.) nie je vylúčená z prerokúvania a rozhodovania vecí na okresnom súde pôvodne vedenej pod sp. zn. 11 C 9/2007, a súčasne odvolaním sťažovateľov napadnutý (pôvodný) rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Na základe sťažnosti sťažovateľov podanej podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd nálezom č. k. IV. ÚS 94/2011-44 zo 7. júla 2011 rozsudok krajského súdu sp. zn. 2 Co 53/2009 z 26. mája 2010 v časti výroku, ktorým potvrdil rozsudok okresného súdu č. k. 11 C 9/2009-192 zo 14. januára 2009 a priznal náhradu trov odvolacieho konania, pre porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj označeného práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Potom, čo krajský súd uznesením č. k. 2 Co 114/2011-335 z 26. januára 2012 (pôvodný) rozsudok okresného súdu č. k. 11 C 9/2007-192 zo 14. januára 2009 v intenciách označeného nálezu ústavného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, okresný súd naposledy rozhodol rozsudkom č. k. 14 C 75/2012-96 z 27. júna 2012 tak, že žalobu ako nedôvodnú opäť v celom rozsahu zamietol, pričom sťažovateľom uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému, ako aj trovy konania štátu. Následne okresný súd tento rozsudok doplnil, čo sa týka výroku o náhrade trov konania (doplňujúcim) rozsudkom č. k. 14 C 75/2012-121 z 11. júla 2012, ktorým sťažovateľom uložil povinnosť nahradiť žalovanému aj trovy odvolacieho konania.

Sťažovatelia namietané porušenie základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie odôvodňujú takto:

«... Keďže zákonná sudkyňa JUDr. I. W. je voči sťažovateľovi v I. rade zaujatá a doručila predsedníčke Okresného súdu... vyjadrenie o svojej zaujatosti, po vrátení predmetnej veci na Okresný súd... v zmysle uznesenia KS Prešov sp. zn. Co 114/2011 z 26. 01. 2012, predsedníčka Okresného súdu... dňa 12. 04. 2012 vydala opatrenie, v znení:

„Pre § 15 O. s. p. s poukazom na vyhlášku MS SR č. 543/2005 Z. z. o spravovacom a kancelárskom poriadku ako aj na rozvrh práce týmto opatrením odnímam JUDr. I. W. vec vedenú na Okresnom súde... pod sp. zn. 11 C 9/2007 a dávam pokyn, aby táto vec bola pridelená náhodným výberom prostredníctvom generátora v podateľni tunajšieho súdu“.

Dňa 12. 04. 2012 o 11:29:04 hod. bola potom predmetná vec vedená pod sp. zn. 11 C 9/2007 prerozdelená a bola pridelená sudcovi JUDr. E. V. Dňa 17. 04. 2012 o 9:52:39 hod. bola predmetnej veci pridelená nová spisová značka a to: 14 C 75/2012...

Je zvláštne, že... úradný záznam je vydaný až 17. 04. 2012, 5 dní po tom, ako bola vec už dňa 12. 04. 2012 prerozdelená JUD. E. V. a aj keď sa v ňom uvádza, že Vec zrušená v dovolacom konaní bude pridelená na prejednanie a rozhodnutie pôvodnému sudcovi pod novou spisovou značkou..., predmetná vec už mala pridelenú sp. zn. 14 C 75/2012, čo vyplýva z tohto úradného záznamu...

Keďže podľa vyjadrenia pracovníčok podateľne okresného súdu, prerozdelenie predmetnej veci dňa 12. 04. 2012 a ani pridelenie novej spisovej značky dňa 17. 04. 2012 nebolo realizované cestou podateľne, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že podpisy na

potvrdeniach o prerozdelení a určení novej spisovej značky nie sú podpismi žiadnej z pracovníčok podateľne a taktiež ani odtlačky pečiatok na predmetných potvrdeniach nie sú odtlačkami pečiatok, ktoré používa podateľňa OS Prešov, požiadal sťažovateľ v 1. rade listom z 27. 07. 2012 predsedníčku OS Prešov o opätovné pridelenie (okrem iného) aj veci vedenej na OS Prešov pod sp. zn. 14 C 75/2012 (predtým 11 C 9/2007). Sťažovateľ v 1. rade namietal, že opatrenie predsedníčky Okresného súdu Prešov z 12. 04. 2012 dodržané nebolo, keďže predmetná vec vedená na OS Prešov pod sp. zn. 11 C 9/2007 nebola pridelená cestou generátora v podateľni tunajšieho súdu...

Dňa 31. 08. 2012 bola sťažovateľovi v 1. rade doručená odpoveď predsedníčky OS Prešov z 24. 08. 2012, č. 1 SprO 1161/2012, k prideleniu spisov 11 C 9/2007... náhodným výberom, kde je okrem iného uvedené: „Z vyjadrenia pracovníčok podateľne, pracovníčky sekretariátu a tajomníčky občianskoprávneho oddelenia je zrejmé, že výnimky pri prerozdeľovaní spisov vykonáva na základe pokynu predchádzajúceho vedenia len predseda súdu a tajomníčky jednotlivých oddelení“...

Sťažovateľ v 1. rade listom z 05. 09. 2012 požiadal predsedníčku OS Prešov, v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám o sprístupnenie informácie, a to pokyny predchádzajúceho vedenia, na ktoré sa predsedníčka OS Prešov odvolávala v odpovedi z 24. 08. 2012, č. 1 SprO 1161/2012.

Sťažovateľ v 1. rade listom zo 07.09.2012 upozornil predsedníčku OS Prešov, na výkon súdnictva nezákonnými sudcami... namietal, že... takýto postup je v rozpore so zákonom, rozvrhom práce OS Prešov, ako aj s opatreniami predsedníčky OS Prešov z 12. 04. 2012 a 03. 07. 2012. Z uvedených opatrení a ani z rozvrhu práce predsa nevyplýva, že spisy môže prerozdeľovať sekretárka niekde v pivničných priestoroch súdu, alebo neviem kde...

Dňa 20. 09. 2012 bola sťažovateľovi v 1. rade doručená odpoveď predsedníčky OS Prešov zo 17. 09. 2012, sp. zn. 1 SprO 1161/2012, na žiadosť o sprístupnenie informácií a na upozornenie na výkon súdnictva nezákonnými sudcami, z ktorej vyplýva, že... nesprístupní ním požadované informácie - pokyny predchádzajúceho vedenia... a že prerozdeľovanie spisov výnimkou pri zachovaní spisovej značky je možné buď na podateľni Okresného súdu Prešov alebo na základe interného pokynu vedenia súdu, ktorý bol

zapracovaný do predchádzajúcich rozvrhov práce, to vykonával sekretariát alebo tajomníčky senátu.

Voči fiktívnemu rozhodnutiu predsedníčky OS Prešov nesprístupniť sťažovateľovi v 1. rade „pokyny predchádzajúceho vedenia...“ podal sťažovateľ v 1. rade listom z 24. 09. 2012 odvolanie.

Dňa 24. 10. 2012 bolo sťažovateľovi v 1. rade doručené rozhodnutie Krajského súdu Prešov, č. Spi O 9/2012 z 19. 10. 2012, ktorým bolo zrušené fiktívne rozhodnutie OS Prešov z 20. 09. 2012 o nesprístupnení sťažovateľom v 1. rade požadovaných informácií...

Keďže OS Prešov opätovne nerozhodol o žiadosti sťažovateľa v 1. rade (z 05. 09. 2012) o sprístupnenie informácií - „pokynov predchádzajúceho vedenia...“, podal sťažovateľ v 1. rade listom z 12. 11. 2012 voči fiktívnemu rozhodnutiu odvolanie.

... je preto nesporné, že aj keď bolo technicky možné prerozdeliť spis prostredníctvom generátora v podateľni OS Prešov, v skutočnosti sa tak nestalo a spis prerozdělila sekretárka, čím vo veci vedenej na Okresnom súde... pod sp. zn. 14 C 75/2012 (predtým 11 C 9/2007), koná nezákonný sudca... pretože... nebol určený v zmysle rozvrhu práce, (ktorým sa rozumie akt riadenia predsedu súdu) - opatrenie predsedníčky Okresného súdu... z 12. 04. 2012, prostredníctvom generátora v podateľni Okresného súdu...»

Vzhľadom na uvedené sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd po prijatí ich sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„1. Sťažnosti sa vyhovuje.

2. Postupom porušujúcim čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, bolo porušené základné právo P. J. a Ing. P. K. byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa článku 48 ods. 1, Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj ich právo na prejednanie veci súdom zriadeným zákonom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Prešove, v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 75/2012 a jeho rozsudkom sp. zn. 14 C 75/2012-96 z 27. 06. 2012 a rozsudkom sp. zn. 14 C 75/2012-121 z 11. 07. 2012.

3. Rozsudky Okresného súdu Prešov sp. zn. 14 C 75/2012-96 z 27. 06. 2012 a sp. zn. 14 C 75/2012-121 z 11. 07. 2012 sa zrušujú a vec sa vracia Okresnému súdu Prešov na ďalšie konanie.

4. Okresnému súdu v Prešove sa prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 75/2012 prideliť vec zákonnému sudcovi v súlade so zákona č. 757/2004 Z. z.

5. Okresný súd v Prešove je povinný nahradiť sťažovateľom trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 396,74 €... na účet advokáta JUDr. M. F... do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov o porušení základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy, ako aj v čl. 38 ods. 1 listiny, a tiež aj práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojení s porušením ustanovenia čl. 2 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní

vedenom pod sp. zn. 14 C 75/2012 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 11 C 9/2007) a jeho rozsudkami č. k. 14 C 75/2012-96 z 27. júna 2012 a č. k. 14 C 75/2012-121 z 11. júla 2012.

Sťažovatelia najmä namietajú, že potom, ako predsedníčka okresného súdu opatrením z 12. apríla 2012 odňala danú vec dovtedajšej zákonnej sudkyni (JUDr. I. W.) pre jej zaujatosť a súčasne dala pokyn na jej pridelenie inému sudcovi náhodným výberom prostredníctvom generátora elektronickej podateľne, táto bola na základe výnimky podľa „*pokynov predchádzajúceho vedenia*“ pracovníčkou sekretariátu pridelená inému sudcovi (JUDr. E. V.) mimo generátora elektronickej podateľne, resp. mimo priestorov podateľne, dôsledkom čoho je postup okresného súdu v rozpore nielen s označeným opatrením, ale aj s rozvrhom jeho práce na rok 2012 a so zákonom, pričom sťažovatelia tak boli odňatí svojmu zákonnému sudcovi.

Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať svojmu zákonnému sudcovi.

Podľa čl. 38 ods. 1 listiny nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom...

Ústavný súd však podotýka, že medzi obsahom základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, resp. čl. 38 ods. 1 listiny, ktorých znenie je totožné, a im porovnateľného práva na prejednanie veci nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru niet zásadných odlišností, a preto je potrebné ich posudzovať spoločne.

Princíp zákonného sudcu treba považovať za celkom neopomenuteľnú podmienku výkonu súdnej moci, keďže na jednej strane dotvára a upevňuje sudcovskú nezávislosť a na strane druhej predstavuje pre účastníka konania záruku, že na rozhodnutie jeho veci sú povolané súdy a sudcovia podľa vopred ustanovených zásad tak, aby bola zachovaná zásada

pevného a náhodného pridelovania súdnej agendy a aby bol vylúčený pre rôzne dôvody a rozličné účely – výber súdov a sudcov „ad hoc“ (I. ÚS 239/04).

Procesný postup, v ktorom o veci účastníka konania nerozhodol zákonný sudca, resp. súd zriadený v súlade so zákonom, je nezlučiteľný s garanciami vyplývajúcimi z čl. 48 ods. 1 ústavy a napokon aj z čl. 6 ods. 1 dohovoru, a rozhodnutie vydané v takomto konaní preto nemôže byť ústavne akceptovateľné (III. ÚS 116/06).

Vychádzajúc z predmetu danej sťažnosti ústavný súd zistil, že nález ústavného súdu č. k. IV. ÚS 94/2011-44 zo 7. júla 2011 vo vzťahu k tejto sťažnosti nepredstavuje prekážku už rozhodnutej veci.

Napriek tomu však vzhľadom na princíp subsidiarity („ak... nerozhoduje iný súd“), ktorý vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, môže ústavný súd poskytnúť ochranu konkrétnemu právu alebo slobode, porušenie ktorých je namietané, iba vtedy, ak sa ich ochrany fyzická osoba alebo právnická osoba nemôže domôcť v žiadnom inom konaní pred súdnymi orgánmi Slovenskej republiky.

Inými slovami, pokiaľ je o ochrane sťažovateľom označeného práva alebo slobody oprávnený konať alebo rozhodovať iný všeobecný súd, ústavný súd jeho sťažnosť už po predbežnom prerokovaní odmietne pre nedostatok svojej právomoci.

Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zisťoval, či ochranu tých práv, porušenie ktorých sťažovatelia namietajú, t. j. základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi, a tým aj práva na spravodlivý súdny proces, k porušeniu ktorých malo dôjsť namietaným postupom okresného súdu pri pridelení veci inému sudcovi, neposkytuje iný všeobecný súd na základe sťažovateľom dostupných opravných prostriedkov predstavujúcich účinné právne prostriedky nápravy namietaného porušenia ich práv.

V zmysle ustanovenia § 201 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“) účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

V zmysle § 205 ods. 2 písm. a) OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť okrem iného tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1.

V zmysle § 221 ods. 1 písm. g) OSP súd rozhodnutie zruší, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovatelia proti rozsudku okresného súdu č. k. 14 C 75/2012-96 z 27. júna 2012 podali odvolanie 12. júla 2012 a proti jeho (doplňujúcemu) rozsudku č. k. 14 C 75/2012-121 z 11. júla 2012 podali odvolanie 9. augusta 2012, pričom toho času je vec vedená krajským (odvolacím) súdom pod sp. zn. 2 Co 86/2012.

Na základe už citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku sťažovatelia mali možnosť namietat' postup okresného súdu pri pridelení veci inému sudcovi (pozri už uvedené) už v rámci odvolaní – riadnych opravných prostriedkov podaných proti označeným rozsudkom okresného súdu, a tým dosiahnuť, aby tieto rozsudky boli krajským (odvolacím) súdom preskúmané okrem iného aj z hľadiska, či okresný súd bol pri rozhodovaní správne obsadený, a teda či sťažovatelia neboli odňatí svojmu zákonnému sudcovi. V rozsahu svojho preskúmacieho oprávnenia by sa krajský (odvolací) súd v podstate musel vyrovnat' s rovnakými skutkovými a právnymi argumentmi, aké sťažovatelia uvádzajú aj v konaní pred ústavným súdom.

Navyše, v zmysle § 237 písm. g) OSP nesprávne obsadenie súdu, resp. odňatie účastníka jeho zákonnému sudcovi, zakladá aj právo na podanie dovolania – mimoriadneho opravného prostriedku, a to proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, pričom ústavný

súd považuje dovolanie za účinný právny prostriedok ochrany základných práv a slobôd v občianskoprávnom konaní (napr. I. ÚS 1/00, II. ÚS 31/00, I. ÚS 209/05).

Vychádzajúc tak z postavenia ústavného súdu ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy), ktorý nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštitúciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96), ústavný súd sťažnosť sťažovateľov už po jej predbežnom prerokovaní odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti namietali porušenie nimi označeného základného práva zaručeného ústavou a listinou, ako aj označeného práva zaručeného dohovorom v spojení s čl. 2 ods. 2 ústavy, ktorý nie je ustanovením o základných právach a slobodách, ale je v ňom vyjadrený všeobecný ústavný imperatív adresovaný štátnym orgánom konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, ktorého prípadné porušenie vo vzťahu k sťažovateľom by nevyhnutne „našlo“ svoj výraz v súčasnom porušení, toho-ktorého konkrétneho základného práva alebo slobody zaručeného v druhej hlave ústavy.

Keďže ústavný súd sťažovateľmi namietané porušenie nimi označeného konkrétneho základného, ako ani iného práva nezistil, touto časťou sťažnosti vrátane rozhodnutia o prikázaní okresnému súdu vec prideliť na prerokovanie a rozhodnutie zákonnému sudcovi sa už nezaoberal.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľov (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o tej časti sťažnosti, ktorou sa sťažovatelia domáhali ich priznania, už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2013